

Den ærede foregaaende Taler omtalte dernæst ganske kort en Bestemmelse, om hvilken han sagde, at han vidste ikke, hvorledes den vilde komme til at virke; det er Bestemmelsen om, at en Fader, hvis han paatænker at rejse til Udlandet, eventuelt kan belægges med Gældsarrest. Nu er det ikke min Hensigt paa nogen Maade at ville foreslaa Ændringer, der skulde gøre det lettere for Fædre at frigøre sig for at betale deres Bidrag, men det forekommer mig, at § 13 er i den Grad vag i sine Bestemmelser, at den vil give Plads for den vildeste Vilkaarlighed fra Fogedens eller fra Dommerens Side, hvis den bliver staaende som nu. Der staar: vides det, eller er det sandsynligt, at en Fader vil forlade Landet for længere Tid — altsaa ikke for kortere, men for længere Tid — uden at have opfyldt de ham paalagte Forpligtelser; kan der gøres Anmeldelse til Fogeden, der saa anholder Faderen. Og saa staar der, at saafremt Mistanken om Bortrejse findes grundet, og Faderen ikke retter for sig, har Fogeden ved Kendelse at beslutte hans Hensættelse i Gældsarrest i indtil 9 Maaneder. Men lad os tænke os det udført i Praksis. Hvorledes vil det komme til at se ud? Hvad vil det sige, at han retter for sig? Det vil sige, at han skal betale Beløbet eller skaffe Kaution for, at dette Beløb erlægges. Og hvis han ikke kan det, og hvis han maaske overfor en eller anden har ytret, at han tænkte paa at rejse til Udlandet, og han saa bliver indkaldt for Fogeden, vil han vel i alle Tilfælde sige: Ja, men det Forsæt har jeg opgivet nu. Skal han saa være fri, naar han siger det, eller skal, blot fordi han er indkaldt for Fogeden, der har Formodning om, at han vil forlade Landet, Dommeren sige: Nu har du enten at betale forud hele det Beløb, der udkræves til Barnets 18de Aar, eller at skaffe behørig Kaution derfor, eller i modsat Fald hensættes du 9 Maaneder i Gældsarrest. Det betyder igen, at der bliver Plads for den vildeste Vilkaarlighed, uden at der ydes nogen som helst Betyggelse, og det vil altid komme til at ramme de fattigste Fædre; de velstillede ville jo kunne erlægge dette Beløb. Men det forekommer mig rigtignok, at denne Bestemmelse maa ændres; saaledes som Paragraffen er affattet, kan den umuligt komme til at virke paa den tilsigtede Maade, at sikre Kvinden hendes Ret.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg skal sige som den ærede foregaaende Taler, og som jeg har sagt tidligere, at jeg be-

tragter Lovforslaget som et stort og væsentligt Fremskridt. Men jeg kunde dog ønske, at man kunde gaa noget videre med denne Lov. Det, der har været Hensigten, har jo nemlig været at betrygge baade Moderen og Barnet umiddelbart før, under og efter selve Fødselen, og selv om der nu gaas frem efter denne Lov, sikres Moderen et Bidrag paa en saadan Maade, at Faderen efter Evne bidrager baade før, under og efter Fødselen, og selv om vi fik det ændret derhen, at Faderen, hvis hans Evner tillade ham det, betaler hele dette Bidrag, vil der dog komme mangfoldige Tilfælde, hvor fattige Kvinder ere yderst uheldigt stillede, fordi de ikke vide, hvor de skulle ty hen, naar den Tid nærmer sig, da de skulle føde, saadanne Kvinder, som enten intet Hjem have, eller hvis Hjem ere lukkede for dem paa Grund af deres Fejltrin. De ere, selv om man sikrer dem et økonomisk Bidrag, højst uheldigt stillede. Jeg mener derfor, at der skulde tilføjes en Bestemmelse om, at der paa offentlig Foranstaltning skulde oprettes Fødehjem for saadanne Kvinder. Jeg tror, at det vil være nødvendigt, at vi faa saadanne Fødehjem oprettede forskellige Steder i Landet i ikke alt for lang Afstand fra hinanden. Vi have ganske vist nu Fødselsstiftelsen her i København, men den har jo ingen væsentlig Betydning for Provinserne, og jeg mener, at saadanne Fødehjem ere nødvendige, naar man overhovedet skal sikre Børnene og Kvinderne før, under og efter Fødselen. Endvidere skulde der i Forbindelse dermed oprettes Optagelseshjem, saaledes at man efter Fødselen kunde have et Sted at bringe Børnene hen, før man fandt et passende Plejehjem til dem eller det Børnehjem, hvor de skulle anbringes. Jeg ved, at Mangelen paa Optagelseshjem er et Spørgsmaal, der er stærkt oppe, man føler det stærkt de Steder, hvor man beskæftiger sig med Plejebørn. Enkelte Steder er der oprettet Optagelseshjem, men de fleste Steder er der i høj Grad Mangel paa dem, og man savner Midler til at faa dem oprettede. Jeg mener derfor, at der ved offentlig Foranstaltning skulde oprettes saadanne Optagelseshjem, og jeg tror, at Udgifterne baade til Fødehjem og til Optagelseshjem ikke vilde blive overvældende, netop fordi de Bidrag, som Barnefædrene skulde udrede, jo ogsaa ville blive udredede til Hjælp til Driften af saadanne Anstalter.

Der er endvidere en Ting, som det forekommer mig, at man maatte tænke paa, og det var, om man ikke samtidig med, at man delvis sikrer de udenfor Ægte-